

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/1139,

6. juuli 2016,

millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsioonis, ⁽³⁾ milles liit on osaline, on ette nähtud kaitsekohustused, sealhulgas kohustus toetada püütavate liikide populatsioonide säilitamist või taastamist maksimaalset jätkusuutlikku saagikust (*maximum sustainable yield*, MSY) tagaval tasemel.
- (2) Liit ja selle liikmesriigid kohustusid 2002. aastal Johannesburgis peetud säästva arengu tippkohtumisel tegutsema mitme kalavaru jätkuva kahanemise peatamiseks. Seepärast on vaja kohandada Läänemere tursa-, räime ja kilu püügi määrusi nii, et nende varude kasutamine tagaks kõnealuste varude taastumise ja säilimise tasemel, mis ületab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikku taset.
- (3) Ühine kalanduspoliitika peab toetama merekeskkonna kaitset ja kõikide ärilisel eesmärgil kasutatavate liikide säästvat majandamist ning eelkõige hea keskkonnaseisundi saavutamist hiljemalt 2020. aastaks, nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ ⁽⁴⁾ artikli 1 lõikega 1.
- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013 ⁽⁵⁾ on kehtestatud ühise kalanduspoliitika eeskirjad kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega. Ühise kalanduspoliitika eesmärk on muu hulgas tagada, et kalapüük ja vesiviljelus oleksid keskkonna seisukohast pikaajaliselt jätkusuutlikud, kohaldada kalavarude majandamise suhtes ettevaatusprintsipi ja rakendada kalavarude majandamisel ökosüsteemipõhist lähenemisviisi.

⁽¹⁾ ELT C 230, 14.7.2015, lk 120.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 23. juuni 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 1. juuli 2016. aasta otsus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 179, 23.6.1998, lk 3.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- (5) Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) ning kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) teaduslikud nõuanded on osutanud, et mõningate tursa-, kilu- ja räimevarude püük ületab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks lubatavat taset.
- (6) Tursavarude majandamiskava kehtib alates nõukogu määruse (EÜ) nr 1098/2007⁽¹⁾ jõustumisest 2007. aastal, kuid räime- ja kiluvarude majandamiseks selliseid kavasid veel ei ole. Kuna tursavarude ja pelaagiliste liikide varude vahel valitsevad tugevad bioloogilised vastasmõjud, võib tursavarude suurus mõjutada räime- ja kiluvarude suurust ja vastupidi. Lisaks on liikmesriigid ja sidusrühmad väljendanud toetust Läänemere põhiliste kalaliikide majandamiskavade koostamisele ja rakendamisele.
- (7) Käesoleva määrusega kehtestatav mitmeaastane kava („kava“) peaks vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklitele 9 ja 10 põhinema teadus-, tehnika- ja majandusnõuannetel ning sisaldama eesmärgi ja mõõdetavaid sihttasemeid koos selgete ajakavade, kaitse piirväärtuste ja kaitsemeetmetega.
- (8) On asjakohane kehtestada mitut liiki hõlmav kava, milles võetakse arvesse tursa-, räime ja kiluvarude vahelist dünaamikat ning samuti kõnealuste varude püügil kaaspüügina püütavaid liike, st Läänemeres leiduvat atlandi merilesta, harilikku lesta, siledat kammeljat ja harilikku kammeljat.
- (9) Kava eesmärk peaks olema aidata täita ühise kalanduspoliitika eesmärgi, eelkõige saavutada ja säilitada asjaomaste kalavarude maksimaalne jätkusuutlik saagikus.
- (10) Kuna määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 15 on kehtestatud muu hulgas kogu nende liikide saagi, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme, lossimise kohustus, peaks kava aitama toetada ka tursa, räime, kilu ja atlandi merilesta lossimise kohustuse täitmist.
- (11) Kooskõlas ökosüsteemipõhise lähenemisega on kalavarude majandamisel direktiivis 2008/56/EÜ toodud kalapüügiga seotud tunnuse kõrval olulised ka tunnused 1, 4 ja 6.
- (12) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleb kalapüügivõimalused määrata kindlaks kooskõlas mitmeaastastes kavades sätestatud sihttasemetega.
- (13) Asjakohane on kehtestada selline kalastussuremuse sihttase (F), mis vastaks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse väärtuste (F_{MSY}) vahemikena väljendatud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgi saavutamisele ja hoidmisele. Kõnealused teaduslikele nõuannetele tuginevad vahemikud on vajalikud, et tagada paindlikkus, mis võimaldab võtta arvesse teaduslike nõuannete muutusi, aidata täita lossimiskohustust ning arvestada mitme liigiga püügipiirkondade erisusi. ICES lähtub F_{MSY} vahemike arvutamisel erinevatest kaalutlustest. Vahemikud peavad olema sellised, et pikas perspektiivis ei väheneks saagikus maksimaalse jätkusuutliku saagikusega võrreldes rohkem kui 5 %. Vahemiku ülempiir on selline, et kalavaru alla kudekarja biomassi piirväärtuse (B_{lim}) vähenemise tõenäosus ei ületaks 5 %. Nimetatud ülempiir on kooskõlas ka nn ICESi nõuandva eeskirjaga, mille kohaselt juhul, kui kudekarja biomass on väiksem kui kudekarja biomassi piirväärtuse miinimumtase ($MSY B_{trigger}$), vähendatakse F nii, et selle ülempiir ei ületaks järgmist näitajat: F_{MSY} väärtus korrutatuna kudekarja biomassiga lubatud kogupüügi aastal, ja korrutis jagatakse näitajaga $MSY B_{trigger}$. Nimetatud kaalutluste ja nõuandva eeskirja põhjal annab ICES kalastussuremust ja püügivõimalusi puudutavaid teaduslikke nõuandeid.
- (14) Kalapüügivõimaluste määramiseks peaks üldjuhul kehtima F_{MSY} vahemike ülemmäär ja teatavatel juhtudel kõrgem ülempiir, tingimusel et asjaomase kalavaru seisundit peetakse heaks, st see ületab näitajat $MSY B_{trigger}$. Määratud püügivõimalused võiksid küündida ülempiirini vaid juhul, kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik käesolevas määruses kehtestatud eesmärkide täitmiseks mitme liigiga püügipiirkondades või varude liigisisestest või liikidevahelisest dünaamikast tingitud tõsise kahju vältimiseks või järjestikuste aastate kalapüügivõimaluste kõikumiste piiramiseks. Ülempiiri kohaldamisel peab silmas pidama määruses (EL) nr 1380/2013 seatud eesmärgi, mille kohaselt tuleb maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastava püügimääraneni jõuda 2020. aastaks.

⁽¹⁾ Nõukogu 18. septembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1098/2007, millega kehtestatakse Läänemere tursavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava ning muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 779/97 (ELT L 248, 22.9.2007, lk 1).

- (15) Varudele, mille kohta vastavad näitajad on olemas, tuleb kaitsemeetmete kohaldamise eesmärgil kehtestada kaitse piirväärtused väljendatuna näitajatena MSY $B_{trigger}$ ja B_{lim} . Asjakohased kaitsemeetmed tuleks ette näha juhuks, kui kalavaru suurus langeb sellistest kriitilistest kudekarja biomassi tasemetest allapoole.
- (16) Kui kalavarud on teadusandmete kohaselt ohustatud, tuleks kaitsemeetmetega muu hulgas piirata kalapüügi-võimalusi ja rakendada erikaitsemeetmeid. Neid samme peaksid täiendama kõik muud asjakohased meetmed.
- (17) Kui varude piirväärtuste kohta andmed puuduvad, tuleks järgida ettevaatuspõhimõtet.
- (18) Kui komisjon esitab käesoleva määruse lisade muutmise ettepaneku, on oluline, et Euroopa Parlament ja nõukogu püüaksid tagada selle kiire vastuvõtmise.
- (19) Kaaspüügil püütud kalavarude puhul tuleks selliste varude kudekarja biomassi miinimumtasemeid käsitleva teadusliku nõuande puudumise korral võtta erikaitsemeetmeid juhul, kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et on tarvis rakendada parandusmeetmeid.
- (20) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustuse täitmiseks tuleks kavaga ette näha täiendavad majandamismeetmed. Sellised meetmed tuleks sätestada delegeeritud õigusaktides.
- (21) Samuti tuleks kavaga ette näha teatavad täiendavad tehnilised meetmed, mis võetakse vastu delegeeritud õigusaktidega, et aidata kaasa kava eesmärkide saavutamisele, eelkõige seoses kudevate ja noorkalade kaitsega või selektiivsuse suurendamisega.
- (22) Selleks et kohanduda tehnika ja teaduse arenguga õigeaegselt ja proportsionaalselt ning tagada paindlikkus ja võimaldada teatavate meetmete arengut, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse täiendamiseks atlandi merilesta, harilikku lesta, siledat kammeljat ja harilikku kammeljat käsitlevate parandusmeetmete, lossimiskohustuse täitmise ja tehniliste meetmete kohta. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁽¹⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, mille arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (23) Asjaomaste liikmesriikide ühiste soovitude esitamise tähtaeg tuleks kindlaks määrata vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 nõuetele.
- (24) Selleks et tagada vastavus käesolevas määruses sätestatud meetmetele, tuleks vastu võtta erikontrollimeetmed lisaks meetmetele, mis on ette nähtud nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009⁽²⁾.
- (25) Arvestades, et Läänemeri on suhteliselt väike püügipiirkond, kus peamiselt väikesed kalalaevad sooritavad lühikesi püügiretki, tuleks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 kohast elteatise kasutamise nõuet laiendada kõigile sellistele kalalaevadele, mille kogupikkus on vähemalt kaheksa meetrit, ning elteatiseid tuleks esitada vähemalt üks tund enne eeldatavat sadamasse saabumise aega. Arvestades aga selliste kalapüügiretkede piiratud mõju, mis puudutavad asjaomaste kalavarude väga väikseid koguseid ja selliste kalapüügiretkedega seotud elteatistest tulenevat halduskoormust, on asjakohane kehtestada piirkogus, mille kohaselt tuleb elteatis esitada juhul, kui asjaomase laeva pardal on vähemalt 300 kg turska või kaks tonni pelaagilisi liike.

⁽¹⁾ ELTL 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

- (26) Samuti tuleks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 14 kohaselt nõutavat püügipäeviku kasutamist laiendada kalalaevadele, mille kogupikkus on vähemalt kaheksa meetrit.
- (27) Samuti on asjakohane kohandada sorteerimata kujul lossitava saagi puhul pardal hoitavate saagikoguste ja püügipäevikusse kantud hinnanguliste koguste vahelist lubatud kõikumist.
- (28) Tursa-, räime- ja kiluvarude püügi suhtes tuleks sätestada piirkogused, mille ületanud kalalaev on kohustatud lossima määratud sadamas või rannikuäärses kohas vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 43. Liikmesriigid peaksid kõnealuste sadamate või rannikuäärsete kohtade määramisel kohaldama kõnealuse määruse artikli 43 lõikes 5 sätestatud kriteeriume viisil, mis tagab tõhusa kontrolli käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate varude lossimise üle.
- (29) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 10 lõikele 3 tuleks ette näha sätted, mille alusel hindab komisjon korrapäraselt kava nõuetekohasust ja tõhusust. Selline hindamine peaks toimuma pärast ICESi poolt läbi viidud asjaomaste kalavarude võrdlusanalüüsi ja põhinema sellel.
- (30) Õiguskindluse huvides on asjakohane selgitada, et kava eesmärkide saavutamiseks vastu võetud ajutisi peatamis-meetmeid võib lugeda toetuskõlblikeks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 508/2014 ⁽¹⁾.
- (31) Käesoleva määrusega vastu võetud meetmete tõttu tuleks nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ⁽²⁾ muuta. Kudevate ja noorkalade kaitseks tuleks säilitada määrusega (EÜ) nr 1098/2007 kehtestatud püügikeelu piirkonnad. Peale selle on vaja selgitada kava ja määruse (EÜ) nr 2187/2005 vahelisi seoseid tehniliste meetmete osas ning kehtestada nõuetekohased menetlused tehniliste meetmete vastuvõtmiseks mitmeaastaste kavade raames. Lisaks tuleks jätta välja tursapüügilaevade pardal hoitavate püüniste kohta kehtivad erinormid.
- (32) Määrus (EÜ) nr 1098/2007 tuleks kehtetuks tunnistada.
- (33) Kava vastuvõtmine ei mõjuta komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 1396/2014 ⁽³⁾ kohaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse järgmiste Läänemeres asuvate liidu vete kalavarude („asjaomased kalavarud“) majandamise ja püügi mitmeaastane kava („kava“):
- a) tursk (*Gadus morhua*) ICESi alarajoonides 22–24 (Läänemere lääneosa tursk);
 - b) tursk (*Gadus morhua*) ICESi alarajoonides 25–32 (Läänemere idaosa tursk);
 - c) räim (*Clupea harengus*) ICESi alarajoonides 25, 26, 27, 28.2, 29 ja 32 (Läänemere keskosa räim);
 - d) räim (*Clupea harengus*) ICESi alarajoonis 28.1 (Liivi lahe räim);

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 21. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2187/2005, mis käsitleb Läänemere, Suur- ja Väike-Belti ning Sundi kalavarude kaitsmist tehniliste meetmete abil, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1434/98 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 88/98 (ELT L 349, 31.12.2005, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni 20. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1396/2014, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses kalapüügiga Läänemeres (ELT L 370, 30.12.2014, lk 40).

- e) räim (*Clupea harengus*) ICESi alarajoonis 30 (Botnia mere räim);
- f) räim (*Clupea harengus*) ICESi alarajoonis 31 (Botnia lahe räim);
- g) räim (*Clupea harengus*) ICESi alarajoonides 22–24 (Läänemere lääneosa räim);
- h) kilu (*Sprattus sprattus*) ICESi alarajoonides 22–32 (Läänemere kilu).

2. Käesolevat määrust kohaldatakse ka atlandi merilesta (*Pleuronectes platessa*), hariliku lesta (*Platichthys flesus*), hariliku kammelja (*Scophthalmus maximus*) ja sileda kammelja (*Scophthalmus rhombus*) kaaspüügi suhtes, mis on püütud asjaomaste kalavarude püügil ICESi alarajoonides 22–32.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4, määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 4 ja määruse (EÜ) nr 2187/2005 artiklis 2 osutatud mõisteid. Lisaks kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „pelaagilised kalavarud“ – käesoleva määruse artikli 1 lõike 1 punktides c–h loetletud liigid ja nende kombinatsioonid;
- 2) „ F_{MSY} vahemik“ – teaduslikult määratud piirides kõigile kalastussuremuse tasemetele vastav väärtuste vahemik, mis mitme liigiga püügipiirkondades teadusandmete kohaselt tagavad praegustes keskmistes keskkonningimustes pikas perspektiivis maksimaalsed jätkusuutlikud saagikused (MSY), mõjutamata oluliselt asjaomaste kalavarude taastootmist;
- 3) „vähim maksimaalne jätkusuutlik saagikus“ ja „suurim maksimaalne jätkusuutlik saagikus“ – vastavalt F_{MSY} vahemiku madalaim ja kõrgeim väärtus;
- 4) „MSY $B_{trigger}$ “ – kudekarja biomassi piirväärtus, millest madalama näitaja korral tuleb võtta sobivad erimajandamismeetmed, tagamaks et püügimäärad koos looduslike tingimuste muutumisega võimaldaksid varudel pikas perspektiivis taastuda maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel;
- 5) „asjaomased liikmesriigid“ – liikmesriigid, kes on otseselt huvitatud kalavarude majandamisest, nimelt: Taani, Saksamaa, Eesti, Läti, Leedu, Poola, Soome ja Rootsi.

II PEATÜKK

EESMÄRGID JA SIHTTASEMED

Artikkel 3

Eesmärgid

- 1. Kava aitab saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärke, mis on loetletud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2, eelkõige kohaldades kalavarude majandamisel ettevaatuspõhimõtet, ning selle eesmärk on tagada, et mere elusressursside kasutamisel taastatakse ja säilitatakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.
- 2. Kava aitab teha lõpu tagasiheitele soovimatu püügi maksimaalse vältimise ja piiramise abil ning täita määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustust liikide osas, mille kohta kehtivad püügi piirnormid ja millele kohaldatakse käesolevat määrust.
- 3. Kavas rakendatakse kalavarude majandamise ökosüsteemipõhist käsitlust, et viia miinimumini kalapüügi kahjulik mõju mere ökosüsteemile. See on kooskõlas liidu keskkonnaalaste õigusaktidega, eelkõige direktiivi 2008/56/EÜ artikli 1 lõikes 1 seatud eesmärgiga saavutada aastaks 2020 hea keskkonnaseisund.

Kavaga püütakse eelkõige

- a) tagada direktiivi 2008/56/EÜ I lisas esitatud tunnuses 3 kirjeldatud tingimuste täitmine ning
 - b) aidata kaasa nimetatud direktiivi I lisas esitatud teiste asjaomaste tunnuste täitmisele vastavalt kalanduse osatähtsusele nende saavutamisel.
4. Kava kohaste meetmete võtmisel tuginetakse parimatele saadaolevatele teaduslikele nõuannetele.

Artikkel 4

Sihttasemed

1. Asjaomaste kalavarude kalastussuremuse sihttase tuleb saavutada võimalikult kiiresti ning järk-järgult tõusvalt aastaks 2020, misjärel tuleb sihttaset hoida I lisas määratletud vahemikes ning artikli 3 lõikes 1 sätestatud eesmärkidele vastavana.
2. Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikele 4 tuleb kalapüügivõimalused kehtestada vastavalt kava eesmärkidele ja sihttasemetele ning need peavad vastama käesoleva määruse I lisa veerus A esitatud kalastussuremuse sihttasemetele.
3. Olenemata lõigetest 1 ja 2 võib kalapüügivõimalused kehtestada tasemetel, mis vastavad I lisa veerus A esitatust madalamatele kalastussuremuse tasemetele.
4. Olenemata lõigetest 2 ja 3 võib kalavaru püügivõimalused kehtestada vastavalt I lisa veerus B esitatud kalastussuremuse vahemikele, tingimusel et asjaomane varu ületab II lisa veerus A märgitud kudekarja biomassi piirväärtuse miinimumtasest:
 - a) kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks mitmeliigilistes püügipiirkondades;
 - b) kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik varude liigisisest või liikidevahelisest dünaamikast tingitud tõsise kahju vältimiseks, või
 - c) selleks, et järjestikuste aastate kalapüügivõimaluste erinevused ei ületaks 20 %.Käesoleva lõike kohaldamist põhjendatakse viitega ühele või mitmele esimese lõike punktides a–c sätestatud tingimusele.
5. Kui teaduslike nõuannete põhjal on asjaomase kalavaru maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagav püügimäär aastaks 2020 saavutatud, võib selle varu püügivõimalused järgnevalt määrata vastavalt lõikele 4.
6. Kui komisjon leiab teaduslike nõuannete põhjal, et I lisas sätestatud kalastussuremuse vahemikud ei kajasta enam õigesti kava eesmärke, võib komisjon kiireloomuliselt esitada ettepaneku nimetatud vahemike läbivaatamiseks.
7. Kalapüügivõimaluste määramisel tuleb alati tagada, et tõenäosus, et kudekarja biomass langeb alla II lisa veerus B esitatud kudekarja biomassi piirväärtuse (B_{lim}), oleks alla 5 %.

III PEATÜKK

KAITSE PIIRVÄÄRTUSED

Artikkel 5

Kaitsemeetmed

1. Kudekarja biomassi miinimum- ja piirtasemena väljendatud kaitse piirväärtused, mida kohaldatakse asjaomaste kalavarude täieliku taastootmisvõime kaitseks, on esitatud II lisas.

2. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et asjaomase kalavaru kudekarja biomass on väiksem kui käesoleva määruse II lisa veeru A kohane kudekarja biomassi piirväärtuse miinimumtase, võetakse kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase kalavaru kiire taastamine maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavast tasemest kõrgemal tasemel. Eelkõige tuleb erandina käesoleva määruse artikli 4 lõigetest 2 ja 4 ning kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 4 kõnealuste tasemete saavutamiseks kehtestada asjaomase kalavaru püügivõimalused tasemel, mis vastab käesoleva määruse I lisa veerus B esitatud vahemikust madalamale kalastussuremuse tasemele, võttes arvesse kõnealuse varu biomassi vähenemist.

3. Kui teaduslikust nõuandest nähtub, et asjaomase kalavaru kudekarja biomass on käesoleva määruse II lisa veerus B esitatud kudekarja biomassi piirväärtusest väiksem, tuleb võtta täiendavaid parandusmeetmeid, mis tagaksid asjaomase varu kiire taastumise maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavast tasemest kõrgemal tasemel, milleks võib muu hulgas erandina käesoleva määruse artikli 4 lõigetest 2 ja 4 ning vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikele 4 peatada asjaomase varu püügi ja vastavalt vähendada kalapüügivõimalusi.

4. Käesolevas artiklis osutatud parandusmeetmed võivad olla:

- a) komisjoni meetmed mere elusressurssidele avalduva tõsise ohu korral vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 12;
- b) liikmesriigi erakorralised meetmed vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 13;
- c) käesoleva määruse artiklite 7 ja 8 kohased meetmed.

5. Kui kudekarja biomass on lõikes 1 osutatud tasemetest väiksem, sõltub käesolevas artiklis osutatud meetmete valik olukorra laadist, tõsidusest, kestusest ja kordumisest.

6. Kui komisjon leiab teaduslike nõuannete põhjal, et II lisas sätestatud kaitse piirväärtused ei kajasta enam õigesti kava eesmärke, võib komisjon kiireloomuliselt esitada ettepaneku kõnealuste kaitse piirväärtuste läbivaatamiseks.

IV PEATÜKK

ATLANDI MERILESTA, HARILIKKU LESTA, HARILIKKU KAMMELJAT JA SILEDAT KAMMELJAT KÄSITLEVAD ERIKAITSEMEETMED

Artikkel 6

Kaaspüügina püütava atlandi merilesta, hariliku lesta, hariliku kammelja ja sileda kammelja kaitseks võetavad meetmed

1. Kui teaduslikust nõuandest nähtub, et on vaja parandusmeetmeid, et tagada asjaomase kalavaru kaaspüügina püütud atlandi merilesta, hariliku lesta, hariliku kammelja ja sileda kammelja Läänemere varude majandamine vastavalt käesoleva määruse artiklis 3 sätestatud eesmärkidele, on komisjonil õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 16 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse järgmist:

- a) püügivahendi omadused, eeskätt võrgusilma suurus, konksu suurus, püügivahendi konstruktsioon, võrguniidi jämedus, püügivahendi suurus või selektiivsusvahendite kasutamine selektiivsuse säilitamiseks või parandamiseks;
- b) püügivahendi kasutamine, eeskätt veesoleku aeg ja püügivahendi kasutamise sügavus, et tagada või parandada selektiivsust;
- c) kalapüügi keelustamine või piiramine teatavates piirkondades, et kaitsta kudevaid ja noorkalu, varude kaitseks kehtestatud alammõödust väiksemaid kalu või sihtliiki mittekuuluvaid kalaliike;
- d) kalapüügi või teatavat liiki püügiseadmete kasutamise keelustamine või piiramine kindlateks ajavahemikeks, et kaitsta kudevaid ja noorkalu, varude kaitseks kehtestatud alammõödust väiksemaid kalu või sihtliiki mittekuuluvaid kalaliike;
- e) kalavarude kaitseks kehtestatud alammõödud mereelustiku noorisendite kaitse tagamiseks;
- f) muud selektiivsusega seotud näitajad.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmed peavad aitama saavutada artiklis 3 sätestatud eesmärke.

V PEATÜKK

LOSSIMISKOHUSTUSEGA SEOTUD SÄTTED*Artikkel 7***Lossimiskohustusega seotud sätted**

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 16 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 vastu delegeeritud õigusakte järgmiste meetmete kohta:
 - a) lossimiskohustuse täitmist hõlbustavad erandid lossimiskohustuse kohaldamisest liikide puhul, mille kõrge ellujäämise määr on teaduslikult tõestatud, võttes arvesse püügivahendi, püügimeetodite ja ökosüsteemi omadusi;
 - b) lossimiskohustuse täitmist hõlbustavad vähese tähtsusega erandid; vähese tähtsusega erandid tuleb teha määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punktis c sätestatud juhtudel ja tingimustel;
 - c) erisätted püügi dokumenteerimise kohta, mille eesmärk on eelkõige jälgida lossimiskohustuse täitmist, ning
 - d) alammõõtude kehtestamine mereelustiku noorisendite kaitse tagamiseks.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmed peavad aitama saavutada artiklis 3 sätestatud eesmärged.

VI PEATÜKK

TEHNILISED MEETMED*Artikkel 8***Tehnilised meetmed**

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 16 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 vastu delegeeritud õigusakte järgmiste tehniliste meetmete kohta:
 - a) püügivahendite omaduste spetsifikatsioonid ja nende kasutamise kord, et tagada või parandada selektiivsust, vähendada soovimatut püüki või minimeerida kahjulikku mõju ökosüsteemile;
 - b) püügivahendite muudatuste ja lisaseadmete spetsifikatsioonid, et tagada või parandada selektiivsust, vähendada soovimatut püüki või minimeerida kahjulikku mõju ökosüsteemile;
 - c) teatavate püügivahendite kasutamise ja püügitegevuse piiramine või keelamine teatavates piirkondades või teataval ajavahemikel, et kaitsta kudevaid kalu, alamõõdulisi kalu ja mittesihtliike või minimeerida kahjulikku mõju ökosüsteemile, ning
 - d) käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate kalavarude kaitseks alammõõtude kehtestamine, et tagada mereelustiku noorisendite kaitse.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmed peavad aitama saavutada artiklis 3 sätestatud eesmärged.

VII PEATÜKK

PIIRKONDADEKS JAOTAMINE*Artikkel 9***Piirkondlik koostöö**

1. Käesoleva määruse artiklites 6, 7 ja 8 osutatud meetmete suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikeid 1–6.

2. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamiseks võivad asjaomased liikmesriigid esitada ühiseid soovitusi esimest korda hiljemalt 21. juulil 2017 ja seejärel iga kord 12 kuu jooksul pärast kava mõju hinnangu esitamist vastavalt artiklile 15. Asjaomased liikmesriigid võivad kõnealuseid soovitusi esitada ka juhul, kui nad seda vajalikuks peavad, eelkõige käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate varude olukorra järsu muutumise korral. Ühised soovitusid konkreetseks kalendriaastaks kavandatud meetmete kohta tuleb esitada hiljemalt eelneva aasta 1. juuliks.

3. Käesoleva määruse artiklitest 6, 7 ja 8 tulenevad õigused ei piira muude liidu õigusnormidega, sealhulgas määrusega (EL) nr 1380/2013 komisjonile antud volitusi.

VIII PEATÜKK

KONTROLL JA TÄITMINE

Artikkel 10

Seos määrusega (EÜ) nr 1224/2009

Käesolevas peatükis sätestatud kontrollimeetmeid kohaldatakse lisaks määruses (EÜ) nr 1224/2009 ette nähtud meetmetele, kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 11

Eelteatised

1. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 lõikest 1 on kõnealuses artiklis sätestatud elteatise kohustatud esitada selliste liidu kalalaevade kaptenid, mille kogupikkus on vähemalt kaheksa meetrit ja mille pardal on vähemalt 300 kg turska või kaks tonni pelaagilisi liike.

2. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 lõikest 1 peab nimetatud artiklis sätestatud elteatiste esitamise tähtaeg olema vähemalt üks tund enne eeldatavat sadamasse saabumise aega. Rannikuliikmesriikide pädevad asutused võivad juhtumipõhiselt anda loa siseneda sadamasse varem.

Artikkel 12

Püügipäevikud

Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 14 lõikest 1 peavad tursa sihtpüügiga tegelevate liidu kalalaevade kaptenid oma laevade tegevuse kohta püügipäevikut vastavalt nimetatud määruse artiklile 14, kui kalalaeva kogupikkus on vähemalt kaheksa meetrit.

Artikkel 13

Lubatud kõikumine püügipäevikus

Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 14 lõikest 3 on sorteerimata kujul lossitava saagi puhul püügipäevikusse kantud hinnanguliste koguste ja pardal asuva saagi kilogrammides mõõdetud koguste vaheline lubatud kõikumine 10 % pardal hoitavast kogusaagist.

Artikkel 14

Määratud sadamad

Eluskaalus väljendatud piirkogus, mida kohaldatakse kavaga hõlmatud liikide suhtes ja mille ületamise korral peab kalalaev lossima saagi määratud sadamas või rannikuäärses kohas vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 43, on järgmine:

- a) 750 kilogrammi turska;
- b) 5 tonni pelaagilisi liike.

IX PEATÜKK

JÄRELMEETMED*Artikkel 15***Kava hindamine**

Hiljemalt 21. juulil 2019 ja seejärel iga viie aasta tagant esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kava tulemuste ja mõju kohta käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvatele kalavarudele ja nende varude püügile, eriti seoses artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks. Kui asjaomased liikmesriigid või komisjon seda vajalikuks peavad, võib aruande esitada varem.

X PEATÜKK

MENETLUSSÄTTED*Artikkel 16***Delegeeritud volituste rakendamine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklites 6, 7 ja 8 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 20. juulist 2016. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 6, 7 ja 8 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse kõnealuses otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artiklite 6, 7 ja 8 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavaks tegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

XI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 17***Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist antav toetus**

Kava eesmärkide saavutamiseks võetud ajutisi peatamismeetmeid käsitatakse määruse (EL) nr 508/2014 artikli 33 lõike 1 punktide a ja c kohaldamisel püügitegevuse ajutise peatamisena.

Artikkel 18

Määruse (EÜ) nr 2187/2005 muutmine

Määrust (EÜ) nr 2187/2005 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 13 lõige 3 jäetakse välja.
- 2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 16a

Püügikeelu piirkonnad

1. Igasugune kalapüük on 1. maist kuni 31. oktoobrini keelatud piirkondades, mis asuvad järgmiste ülemaailmse geodeetilise süsteemi (WGS84) kohaste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:

a) piirkond 1:

- 55° 45' N, 15° 30' E
- 55° 45' N, 16° 30' E
- 55° 00' N, 16° 30' E
- 55° 00' N, 16° 00' E
- 55° 15' N, 16° 00' E
- 55° 15' N, 15° 30' E
- 55° 45' N, 15° 30' E

b) piirkond 2:

- 55° 00' N, 19° 14' E
- 54° 48' N, 19° 20' E
- 54° 45' N, 19° 19' E
- 54° 45' N, 18° 55' E
- 55° 00' N, 19° 14' E

c) piirkond 3:

- 56° 13' N, 18° 27' E
- 56° 13' N, 19° 31' E
- 55° 59' N, 19° 13' E
- 56° 03' N, 19° 06' E
- 56° 00' N, 18° 51' E
- 55° 47' N, 18° 57' E
- 55° 30' N, 18° 34' E
- 56° 13' N, 18° 27' E.

2. Erandina lõikest 1 on lubatud püük seisevõrkude, nakkevõrkude ja abaratega, mille võrgusilma suurus on 157 mm või suurem, või triivõngejadadega. Muid püügivahendeid ei tohi pardal olla.“

3) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 28aa

Tehniliste meetmete vastuvõtmise menetlus mitmeaastaste kavade raames

Komisjonil on õigus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1139 (*) artikli 8 lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseks ja nende õigusaktide kehtivusajal võtta vastu tehnilisi meetmeid. Sellised tehnilised meetmed kehtestatakse delegeeritud õigusaktiga, mis võetakse vastu vastavalt käesoleva määruse artiklile 28b ja määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 18, ning need võivad vajaduse korral kõrvale kalduda järgmistest sätetest:

- a) käesoleva määruse II, III ja IV lisas sätestatud ja käesoleva määruse artiklites 3 ja 4 ning artikli 14 lõikes 1 osutatud sihtliikide, võrgusilma suuruse ja kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtude spetsifikatsioonid;
- b) aktiivsete püügivahendite ehitus, omadused ja kasutamise kord, mis on sätestatud käesoleva määruse artikli 5 lõigetes 2, 3 ja 4, artiklis 6 ja II lisas;
- c) passiivsete püügivahendite ehitus, omadused ja kasutamise kord, mis on sätestatud käesoleva määruse artiklis 8;
- d) püügikeelu või -piirangutega alade koordinaatide ja püügikeelu või -piirangute kehtivusaegade loetelu, mis on sätestatud käesoleva määruse artiklites 16 ja 16a;
- e) käesoleva määruse artikli 18a lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvad liigid, nimetatud artiklis sätestatud geograafilised piirkonnad ja teatavate kalavarude püügi piirangute kohaldamise ajavahemikud ning artikli 18a lõikes 2 sätestatud erandi tehnilised üksikasjad.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).“

4) Artikli 28b lõigetes 2, 3 ja 5 asendatakse viited artiklitele 14a ja 28a viidetega artiklitele 14a, 28a ja 28aa.

Artikkel 19

Määruse (EÜ) nr 1098/2007 kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 1098/2007 tunnistatakse kehtetuks. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 20

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub viiendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 6. juuli 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. KORČOK

—

I LISA

KALASTUSSUREMUSE SIHTTASEMED
(osutatud artiklis 4)

Kalavaru	Maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (F_{MSY}) saavutamisele vastavad kalastussuremuse sihttasemete vahemikud	
	Veerg A (Artikli 4 lõigetes 2 ja 3 osutatud F_{MSY} vahemiku osa)	Veerg B (Artikli 4 lõikes 4 osutatud F_{MSY} vahemiku osa)
Läänemere lääneosa tursk	0,15–0,26	0,26–0,45
Läänemere idaosa tursk	Määratlemata	Määratlemata
Läänemere keskosa räim	0,16–0,22	0,22–0,28
Liivi lahe räim	0,24–0,32	0,32–0,38
Botnia mere räim	0,11–0,15	0,15–0,18
Botnia lahe räim	Määratlemata	Määratlemata
Läänemere lääneosa räim	0,23–0,32	0,32–0,41
Läänemere kilu	0,19–0,26	0,26–0,27

II LISA

KUDEKARJA BIOMASSI KAITSE PIIRVÄÄRTUSED
(osutatud artiklis 5)

Kalavaru	Kaitse piirväärtused	
	Veerg A Artikli 5 lõikes 2 osutatud kudekarja bio- massi piirväärtuse miinimumtase tonnides ($MSY B_{trigger}$)	Veerg B Artikli 5 lõikes 3 osutatud kudekarja bio- massi piirväärtus tonnides (B_{lim})
Läänemere lääneosa tursk	38 400	27 400
Läänemere idaosa tursk	Määratlemata	Määratlemata
Läänemere keskosa räim	600 000	430 000
Liivi lahe räim	60 000	Määratlemata
Botnia mere räim	316 000	Määratlemata
Botnia lahe räim	Määratlemata	Määratlemata
Läänemere lääneosa räim	110 000	90 000
Läänemere kilu	570 000	410 000